

3 1761 06636450 6

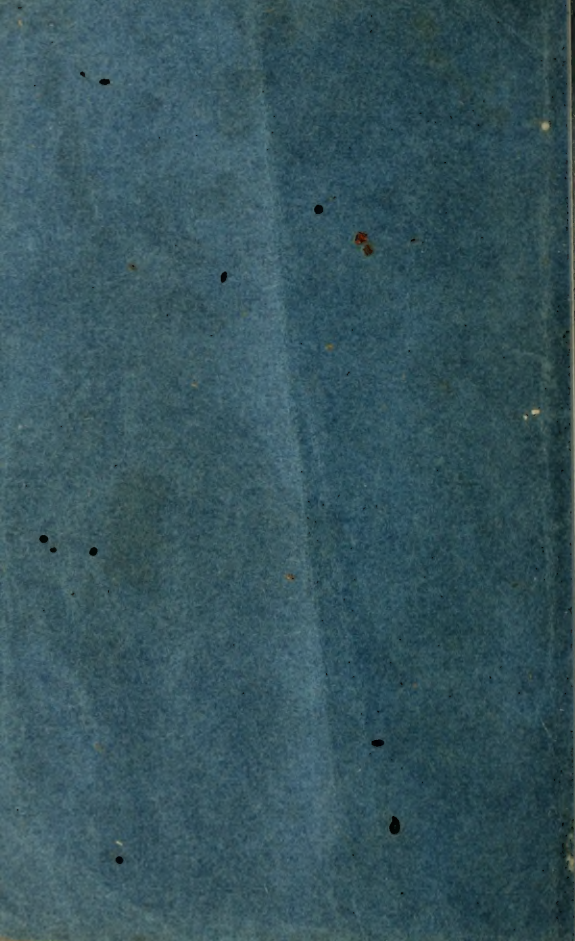
Alami, Solomon
Igeret musar

BJ

1287

A33I3

להכנס בברית את בניהם • והיה כעס כהן כי העם הולכים
 אחר מנהיגיהם • בפיו ובשפתיו כבדוהו ולבם רחק ממנו •
 ועתה בדורנו זה גם בפיהם לא כבדוהו • כי בשיחותם הנקלות
 הללוהו • ועלינו להצדיק דין יוצרנו וצורנו • על כל אשר גזר
 עלינו • ושפט פרץ ה' כי לא דרשנוהו כמשפט • הנה אנחנו
 היום בפשע יעקב וחובו • באיש שכל מוס בו • ממנו רמי
 עינים • וערלי לב בשר עם טמא שפתים • בלתי רחוצים ידים
 ורגלים • ועל זה הוכיח הנביא כי כפיכם נגואלו בדם כו' רגליהם
 לרע ירוצו כו' אין קורא בצדק כו' אין קורא בשמך כו' •
 על זה היה דוה לבנו • נהפכה נחלתנו לזרים • בתי תפלותינו
 לגברים • ומה יצעק על בלעדיו • עוכר שארו אשר הכוהו ידיו •
 מה יתאונן אדם חי גבר על הטאיו • כי הצור תמים פעלו
 אל אמונה ולפניו אין עולה • ומרומם על כל ברכה ותהלה •
 זמור אלה יעקב להשביח שאונך וגאונך • אולי יכנע לבבך
 הערל ואז תרצה את עונך :

חוקים האגרת האמן אמונה שלמה בתורת משה עבד ה'
 ההמימה • כי היא כוד כל חכמה ובה כל תעלומה • ובחכמי
 האמת אשר קבלו ביאור מצותיה ולמדות והרביצוה בלי
 מרמה • בסולמה העלה נשמתך ותסוב אל מקומה • בצל
 שדי יתלונן אשר בה מאמין • אחרי ה' תלך בדרכיו אל תט
 על שמאל או על ימין • אז תלך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך
 לקץ הימין :

ישוחו שיחה בטלה • והקורש ישתומם לשיחת האנשי' נבמיות
 הנשים העומדות אחרי בית התפלה • ואם יוביחם על
 מעשיהם יוסיפו לחטוא והשחיתו התעיבו עלילה • הפך
 הנוצרים בהתאסף האנשים והנשים לשמוע דברי הדורש
 יעמדו יחד באלמים ויתמהו מגערתו • לא ינום ולא ישן אחד
 מהם ועלימו הטיף מלתו • ויחלו כמטר לו ידמו למי עצתי •
 ולא לקחנו מוסר מן אשר סביבותינו • נשכבה בבשתנו ותכסנו
 בלימתנו • ונחי כטמא כלנו וכבגד עליו כל צדקותינו •
 בהתנדב עם טוב מעט בצדקתם • אז תשמע המתנדבים
 בעם בוכים למשפחותם • אל דמי להם להזכיר טרחם
 והוצאתם • אומרים הרבה ומעט עושים • ובטרם תתם
 הנדבה נגשים • מוציאים המעות בשופע גדול בנדבה רוחם
 על דברי ריבות ומדנים • ובדבר הצדקה בבכי יבאו ובתחנונים •
 והגבאים מחזרין בכל יום עשרת מונים • לך ושוב ומחר אתן
 עונין • וברוב הפעמים יעשו הצדקה לפנים • ויהיו מוכשלים
 בבני אדם שאינם מהוגנים • והדל בעמי המצפה לנדבתם
 בראותו תהפוכותם תכפל עליו המצוקה • ויקו למשפט והנה
 מספח לצדקה והנה צעקה • ועל זה הוכיח אבי התעודה •
 ויהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה • ועוד תשוב ותראה
 בעבודת התפלה • שוא ותפלה • קצת שלוחי הציבור בשלה
 לשונם שלחה • בגדים צואים הלבישו ובאו בה פריצים
 וחללוה • והעם ורועיהם לא שתו לב לבחירת חזניהם • לבל
 התנאים השלמים וכן רבים הספורים בהם • זולתי אל ערבות
 הקול למשמע אזניהם • קול דברים הם שומעים ותמונה
 אינם רואים זולתי קול הברותיהם • לא הקפידו על מיעוט
 הבנתם ופחיתות מדותיהם • ועוד נוסף עליהם חשודים באשת
 איש מצאתי בחשוביהם • עם קדש מצאתי אני הכותב ממונה
 בראש כנסיותיהם • ויעורני אלהים לבער הקדש ההוא מן
 הבית ויחשבו עלי רעה תחת טובה בנכליהם • שנים שלשה
 מקציניהם • בפחזותם ובשקריהם • כי אוותו לשבת ביניהם •

שבכם • בעבר אחד היהודים האומללים • נתונים לעם אחר
 הרונים גרושים ושלולים • ובעבר אחד סמוך לו בני העורים
 והחרשים אוכלים • בשמחה לחמם מחללים בחלילים ומתחוללים •
 לובשים מלבושי עכו"ם מוקפי ראש מגולחי זקן • מכת אויב
 מוסר אכזרי הכה אותנו • ולא הלנו כלנו • ולא לקחנו מוסר
 לא נכנעו • ועל זה הוכיח הנביא ה' עיניך הלא לאמונה
 הכיתם ולא הלנו מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו
 לשוב • ואם תשגיח במעשה מצותינו תראה כי אין בנו מעשה
 מצוה בשלמות מבלתי שישתתף בעשייתה חונף ויוסף והתרשלות
 לפעמים על ידי עשוי ומעשה • פגול הוא לא ירצה • הלא תראה
 אלה אשר אנחנו גרים בארצותם • מביאים המעשרות ונותנים
 מנות ללומדיהם בנדבת לבם מראשות כל תבואתם • ומפילים
 להם בנעימים מנותם • הכל במושב נחלתם • ובה נתיסדה
 דתם • ושריהם ונדיביהם נכספים להכניס בניהם בברית
 הסכמתם • להנחיל כבוד בבתי תפלתם • ועשירי היהודים
 ורועיהם מנהלים חכמיהם בלחם צר ומים לחץ
 לבשחם ולחרפתם • הם אוכלים ככני מלכים ולוכשים
 כנסיכים והחכמים אוכלי לחם העצבים בדאבון
 נפשות והמעט הניתן לפרנסתם • בחרפה ובזו
 מחזרים על הגבאים לתת להם את מנתם • והיא
 הסבה להשפיל כבוד התורה ולהשתכח כינותם •
 כי הרועים והגדולים לא יקוו ולא יאוו להכניס
 בניהם בברית מלאכת התורה להיות ממנה
 מחיתם • כי היה דבר ה' לחרפה לא יחפצו בו
 בגאותם • וכראות המון העם חרפת החכמים
 דלותם ונכלותם • יבחר להכניס בניהם בגרועה
 שבאומנותם • מהכניסם בברית התורה לראות
 ברעתם :

ועוד תראה בהתאסף יחד קהלה מקהלות הגולה • לשמוע
 מפי חכם תורה • אז תפול בעיני קציניהם תרדמה • ואחרים

ולא יזכירו את עונם * והם בעזותם ובאכזריותם מפרשמים
 אליהם את קלונם * שני אנשים עברים נצים * בהיותם בעיר
 גדולה לאלהים * לא תשא אותם לשבת יחדו וכל היום
 נלחצים * על דברי רוח יעוררו מדנים בהקדלם * ותבקע
 הארץ לקולם * ודרשת וחקרת ושאלת היטב מפני סופרים
 ומפי ספרים והנה אמת נכון הדבר כי רוב הגזרות והצרות
 אשר נתחדשו עלינו * היו בבבית פרוצי עמנו * אשר גלו
 מסתרנו * ורוץ הנהגותינו עם העכו"ל עם היותנו עבדים
 נכבשים להם * וחללנו שם קדש אלהינו בקרבם * כי הלכנו
 אתם באונאה ובמרמה * וקבענו אותם בחוקים לא טובים
 בערמה * עד אשר מאסונו והחזיקונו בגנבים ורמאים מנאפים
 עצרת בוגדים * וכל המלאכה נמכזה וגמס אותה מבנים
 מלאכת יהודים * ועל זה הוביח הנביא ותחי האמת נעדרת
 בו' פקח עיניך וראה כי אין איש אתנו יודע עונו ומשובתו *
 האמר מה עשיתי להנחם מרעתי * מי ממנו נפרד מאהבת
 העולם לרצונו יבין לאחריתו * מי ממנו שב אל אלהיו בלב
 שלם מתאבל על מעל אשמתו * מי ממנו אל מלך ישראל
 נברל לעבודת אלהיו בקטנותו ואף כי בבחרותו * כל אחד
 רועה רוח ורודף קדים גזיר אלהים מן הבטן עד יום מותו *
 ועל זה הוביח הנביא באמרו אכלו זרים כחו והוא לא ידע
 גם שיבה זרקה בו' הקשבתי ואשמע לא כן ידברו אין איש
 נחם על רעתי * לאמר מה עשיתי בלה שב במרוצתם * אם
 תתבונן לא תראה בנו איש נבנע לאבדן מלכותנו * ואבדן
 החכמה והסתלקות הנבואה וחרבן בית קדשנו ותפארתנו *
 והעלות הכבוד מבינינו * וחלול שם אלהי תהלתנו * ואין
 משתומם להוריד עדיו מעליו להרפת התורה והרג חכמיה אשר
 ראו עיניו ושמעו אזניו ואין לתמורת קהלותינו ואבדן מולדתנו *
 אש הרעה מלהטט סביבותם * והם מתרוננים בשכרותם *
 רואים תייהם תלוים בשערה * וחרב רעה אוכלת אחרי
 החרדה * בעד אבירים ולא ירגישו בצערם * ולא נחלו על

אולתנו * להודות אל צור תהלתנו * על כל הטובה אשר גמלנו
 לשוב מעונינו * אבל אשמים אנחנו בלתי מודים על הטובות
 והחסדים * בלתי נכנעים מפני התלאות ובלתי חרדים :
 ועתה אעמיד ברגל א' על דבר אמת בכללים קצרים *
 להודיעך סבת הצרות והגזרות במעט אמרים * ואלה ראשי
 הדברים * העדר האמונה וההכנעה מלבנו * ואפיסת ידיעת
 עונותינו * ופעולות המצות מזויפות * ותפלותינו הדופות *
 כל מבקש ה' אשר נפקחו עיניו * ולא הזכו בסגורי החונף
 והגאות והסכלות יראה בעיניו * ולבבו יבין כי הפגעים הרעים
 אשר פגעונו מידנו היו אלינו * ואין רואה ואין מקיץ כי
 תרדמת עונינו נפלה עלינו * ביאור הכללים הסר מעל פניך
 מסוה החונף ותראה אם עינים לך לראות כי האמת
 נעדרת מרוב בני עמנו * ואם תתבונן אליהם אבדה
 האמונה ונכרתה מפייהם * ועל זה לא יקפידו ראשי העם
 ורועיהם * על מעשי העבירות לגדור את פרציהם * ומחלול
 שבת יעלימו עיניהם * הלא ידעת והוגד לך ושמעת
 כי בהיות ליהודים יר ושם בחצר המלך היו מצוים לצלות
 תרנגולות בשבתות ה' מהתענג ומרוך לחזק את בדק גופם
 הרוה * ויר השרים והסגנים היתה במעל הזה * ומעשים
 נתעבים כיוצא בזה * ולמוכיח בשער להודיעם את תועבותיהם *
 יקושון בשוט לשונותיהם * ויתלחשו עליו ויקרבו * שנאו
 בשער מוכיח ודובר תמים יתעבו * אשר אמרו לרואים אל
 תראו * ולחזוים לא תחזו * נכוחות דברו לנו חלקות חזו *
 מהתלות והולכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות * ויהיו מאשרי
 העם הזה מתעים ומאושריו מבלעים * הן רבים עתה עם
 הארץ הכופרים בהשגחה בטפשים * ומתי מספר הם המאמינים
 בשכר הגשמות ועונשם * כי ידבר לו אל לו ולא יזכור שם
 הע"ה בדבריהם ולא ישאו אליו נפשם * איש ברעהו יתהלל *
 ואמת לא ידברו * איש את אחיו וגבר בעמיתו ירדוף לבלעו
 חנם * ולמסרו ביד אויביו בכחשם אויביהם חומלים עליהם

מלכות המחלצות והמעטפות • ותלבשנה נשותיהם ובנואיהם
כשרות וגבירות • ותבאנה בעדי עדים זהב וכסף ופנינים
ואבנים יקרות • וימאסו בתורה ובענוה ומלאכה אומנות •
אהבו הבטלה גאה וגאון ודרך רע היא השררה והרבנות •
הרפו ידם מן התורה והחכמה אשר בה הצלחתם והיא נחלת
אחוזתם • הגדולה והגאוה הנתעבת בתורתם אשר מאסו
חסדי אבותם • והיא היתה סבת נפילתם • ועתה הנם רקים
משתיהם כי מדר להם אלהי המשפט כפעולתם • שבעו וירם
לבם עד להשחית איש את דרכו על הארץ ברדפם אחרי
השררה • ויקנאו איש באחיו ואיש ברעהו לדבר עליו לפני
המלך והסגנים סרה • לא ידעו כי בנפשם הוא ואחריתם
מרה • הולכי רכיל נחשת וברזל מלשני בסתר ובגלוי רעהו
להשחיתו ולהצמיחו לבם ועינם על בצעם לרשת משכנות לא
להם בארצות אויביהם • ועל דם הנקי לשפוך במועצותיהם •
ועל העושק והמרוצה לעשות לקטניהם • הוי חושבי און ופועלי
רע על משכבותם להביא עצות מרחוק להקים חוקים לא
טובים לפרוק עול המס מעליהם • להטילו על ענייהם • וברוע
הנהגותיהם הבאישו את ריחם בעיני שוטניהם ומוניהם • ועירו
את רוחם להשפיל ולהפיל אתהם • והגביר ידם עליהם ויגרשום
מחצרי המלכים והשרים סחוב והשלך וקיקלון על פניהם •
ואחרי אשר לא נשאר יהודי רואה פני המלך דורש טוב לעמו
ומליץ עליהם • מצאו המשחיתים מקום לשרש גזעיהם •
וגזירת עירין הסכימה על ידיהם • ולא אבה ה' לסלוח כי
לא שבו ממעלליהם • וישלך משמים ארץ תפארת גאונם •
וישב עליהם את אונם • ואף גם זאת חשב ה' מהשבות
לביתי ידח ממנו נדח כי לא מצאנו בא' הדורות שיגורו
עלינו גזרות בזמן אלו המלכויות אשר אנחנו עמם מתגוררים
בחמלתו • לחיש לנו מפלט לחוש בתורתו • וגם המלכות יתן
לנו מקום להשגב מפני חרב מרוטה • לקיים מה שכתוב
יהיה המחנה הנשאר לפלטה • מי יתן ונתעורר משנת

מלפנֵם * חכמים הוֹדוּ בדבריהם שֶׁמֶל תְּחִלָּתוֹ הִיטָה גִּלְיָה
 וכו' * וְעַל־כֵּן לֹא־יָדָעוּ מִלֵּם לְחַשֵּׁב אֵלֵיהֶם אַחֲרֵי שֶׁרָאִי הַפְּלוֹסוֹפִים
 בְּחִשְׁבֵּיהֶם וְהָיוּ אֲדַמְנוּ וְסִקְרָה מִיָּדָם כִּי הִנְבִּיאָה בְּחִיָּת
 וּפְשִׁרֵת בָּאֵם בְּאַמְצוֹת הַחֲכָמָה יַעֲלֹת הַמִּדּוֹת וְיִבְעַ
 הֶכֶח לִצְאָת אֵל הַפֶּעַל בְּאַחַד הַזִּמְנִים * מִדּוֹק לֹא יֵצֵא לִפְעַל
 בֶּא' מִשְׁלָמֵי הַפְּלוֹסוֹפִים הָרִאשׁוֹנִים * אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי אֲדַמְנוּ
 וְהַאֲהֻרָנִים * אֲשֶׁר הָיוּ אַחֲרָיו עַד הַיּוֹם אֲלֶף וְשִׁבְעִי מֵאוֹת שָׁנִים *
 עִם הַיּוֹת הַפְּלוֹסוֹפִיָּא הָרִאשׁוֹנָה אַחֲרָיו עָרֹכָה כֻּלָּ וְשִׁמּוּרָה * כִּי
 הִוא הַעֲמִידָה עַל עֲמִידָה וְיִסְדָּה וְחִבְרָה חֲכִימָה וְגַם חִקְרָה *
 וּבִשְׁבֹּת יִשְׂרָאֵל שְׁלָמִים עַל אֲדַמְתָּם הָיוּ נִמְצָאִים בָּהֶם כִּמְהָ
 נִבְיָאִים זְקִנִים וְנָעִרִים * וְהָעַד וְאִקִּים מִבְּנֵיהֶם לְנִבְיָאִים וּמִבְּחֻרֵיהֶם
 לְנִזְרִים * זֶה יוֹרָה כִּי גִדּוֹל הָעֵצָה וְרַב הַעֲלִילָה * שֶׁמֶה כְּגֹלָה
 בְּתַמִּימֵי דֶרֶךְ הַחֹלְכִים בְּתוֹרַת ה' תְּמוּמָה * בְּאַרְץ חַיִּים וְחַיִּיתָה
 לָהֶם תְּרוּמוֹת וְיִגְדֵּל לָהֶם תְּעֻלּוֹמָת חֲכָמָה * כִּי כְּפִלִּים לְתוֹשִׁיָה *
 וְהֵם לֹא יִדְעוּ מִחֲשֻׁבוֹת ה' וְלֹא הִבִּינוּ עֲצָתוֹ שֶׁגִּי בְּרוּאָה פָקָה
 פְּלִילִיָה * וְרַע וּמָר מִזֶּה בְּדוֹר הַלִּזָּה הִנְכוּזָה נִמְצָאוּ
 בְּעַמִּי רִשְׁעִים שׁוֹעֲלִים מַחְבְּלִים כֶּרֶם הַתּוֹרָה *
 וְיִקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אִשׁ זֹרָה * וַיְהִי כִּקְרָא יְהוּדֵי שְׁלֹשׁ
 דְּלָחוֹת אוֹ ד' בְּכַפְרֵי הַיּוֹנִים יִקְרַעַה בְּתַעַר לִשְׁוֹנוֹ
 עַד חֹס כָּל הַמְּגִלָּה * מִלְּעִיג עַל הַמִּצּוֹת חִילָק עַל
 הַקְּבִלָּה * וְהִנֵּה אֵלֶּה הַנִּבְלִים לְהַפְסֵד דְּעוּחֵיהֶם *
 וְרוֹעַ מִדִּוְחֵיהֶם * רַעִים וְחֲטָאִים מֵהֶם :

אַחֲרֵיהֶם הַחֲזִיקוּ בְּתַרְמִית רַב גִּדּוֹלֵי הַצְּבוֹר אֲצִילֵיהֶם
 וְגִאוֹנֵיהֶם וְרוֹעֵיהֶם * הַעֲוִנוֹת לִפְנֵי הַמַּלְכִּים בְּטִירוֹתָם
 וּבְחֲצִירוֹתָם * נִתְּנָם ה' לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׂוֹבֵיהֶם * כִּי חֲמֹל
 יִרְאֶה בְּעֹנֵיהֶם * וְיַגְדִּלוֹם הַמַּלְכִּים וְיִנְשְׂאוֹם וּפְקִידוֹם עַל מְלֹאכֶת
 הַמְּלָכוֹת וַיִּתְּנוּ בִּידָם מִפְתַּח כְּגֹלָת אוֹצְרוֹתֵיהֶם * וְכָל אֲנָשִׁי
 הַמְּלֹאכָה יֵצְאוּ וַיִּבְאוּ עַל פִּיהֶם * וַיִּגְאוּ בְּעִטְרָם וּגְדֵלָם * וְלֹא
 זָכְרוּ עֲנִים וּשְׁפֹלָם * וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת עֲוִשְׁתּוֹ וַיִּבֶן הַיִּסְכּוֹת *
 וַיִּקְחוּ לָהֶם פִּרְדּוֹת גִּדּוֹלוֹת וְטוֹבוֹת לְמִרְכָּבוֹת * וַיִּלְבְּשׁוּ בְּגָדֵי

ויהי והחוטא תקבל חלקו • ואת אומרת איננו נרצה כי אם
 להשיג אל העין המסון בהצלת האדם ושלמותו • היא השנה
 המושכלת כי שם תקצב ותשלם חתו • השני להגדיל כבוד
 ומעלתו • ושחתי חיה וחללי יפקדה • כי המשוואה לזיוה
 והזיוה עליה • על כן הפוג חיה ולא הצא לנצח משפט
 אמרתה • אם כן לפי דבריהם דיעולו אפסון וארסון
 בחקירתו • ממי/על ביהו • כי חללי השתדלותו • וכפי
 חכמתו • נשאר במחשך שכלו ולא יצא לאור ממארתו •
ואם בתורת ה' צדק לא יהיה באמתו • למה נמית עליו
 ונכבול על הגלות והרפת • המטריחים את האדם מדשנותו •
 ולמה מסרו נפשו עליו חנניה מישאל ועזריה וכו' דבר המלך
 והיו • ודמאל הקרה למות נפשו לבחיו יחלוק חק תפלתו •
 וארבעה דשלוה נפשו מנגד לבחיו התגאל בפת בג המלך
 וכן שתותו • כי הפיק עליו מעל צוארו ויבדל מקצת הגלות
 להפך ברית האלה יקל עולו • וינח מקצב הגלות ורגו
 וימצא מנוח לבה הגל • להשיג העין בשלמותו • אך זה
 אבל ה' אלהים אמת ותורתו אמת השומר מצותו לעשית
 אמת חיה יהיה לא ימקד • שכל טוב לכל עושהו תכלית
 עומדת לעד • עבדו ושוב משער לשער בכל דתו הקדש
 והמצא שלא נתקללו השלמים אשר הוכחו בדבריהם על
 תבונתם • כי אם על עשיית רצון יוצרה בישו לבית •
 וזה כל צבא השמים בכל תבונתם ועליו מדתם • לא נתקללו
 כי אם על עשות רצון בוראם במדגותם • זה הדגם בכל לפי
 החכמים בעיניהם ונבונים נגד פניהם • הגה דבר ה' מאפי
 וחכמת מה להם • הביאו האמת מן התורה לחזק את צד
 סברותיהם • והתורה צוהת כאשר גבחו שנים מאריך כן גבחו
 הדבי מדבריהם ומחשבותי ממשכבותיהם • וצא ממיצ/דבריהם
 בלתי כונה • ברחוק פה למבקשי תואנה • הם המנוגים תמימי דת
 ההולכים בתורת ה' ובשמו מאמינים • להניא לב אבות על בנים
 לבנות אל האבות ואל הדעונים • עליתה אמרי ברי לב

ועליות מרווחות ויפות • גורשנו והשלכנו על פני השדה ובשער
האשמות • דרוש וחקיר על פי התורה והנביאים ובחנת
מפעלינו • שאל אביך ויגדך וינבך ויאמרו לך העתו לעינו • כלנו
כצאן תעינו • איש לדרכו פנינו • כי רוח דעה רעינו • אין
בנו מתים מבין הגלגל ועד קדקדנו • תעו במדבר שגו
ברואה קצת חכמי אחרונינו • בשנאתם זה את
זה בקנאתם • ומכרו התורה במתנותם • לא שחו
לבם רק לדקדק בקריאתה ולהרחיב תרושים •
ופסקים ופירושים • בהלמוד משנתה וחבורים
מחבורים שונים • לא יזעילו ולא יצילו לשוני הדעות
והסברות • על כל קוץ חלי הלכות • וישליכו אחרי גוס
עצית צדקתה ופרישותה וקדושתה • מה שזה בגלה
זה מסתיר • מה שזה אוכר זה מסתיר • עד שנעשיה
תורה אחת כשתי תורות במחלקתם • על קירי
עכביש יארונו להבאיש את ריחם לגלות את
נבלותם • כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם •
נשאו פנים כתורה ולא הודיעו לעם את תועבותם •
כי נסך עליהם ה' רוח תרדמה ויעצם את עיניהם •
וחתו נסבה להפחית מעלת התורה בעיני רואיהם
ושומעיהם :

וזאת ועוד אחת לחובבי אשמה • קצת חכמי האחרונים
הקרימו כור לחדש פני התורה התמימה • ולהסבירה בספרות
וינאות כדגיות התיות יילבישיה בגדי יניות • וילבישה קדושת
וישיגה אהותיות • ויקומו לחקור באמיתיות ולשקל מצותיה
במאזני שכלם הנקל • ודוא לא פנים קלקל • על כן יצא
משפט מעוקל • השבו לחבר תורת משה עבד ה' אל היניות
להשלמה ולהשוות • ולא נשא הארץ איתם • זאת התורה מאת
ה' מן השמים גדול העצה המום העות • וזאת נעשית בסתר
בארץ תלאובות • יסודות משנאינו יכחשו לו בל עינשה • וזאת
מימינו אפי' דה למו תורת ה' נאמנה • זאת אומרת שמור מצותי

הקנא" (1391) אשר נשמדו כמה קהלות קטנות עם גדולות
 יאחזו כן בשמים וישרים שנה * הנשואים בקטטיליו"א
 למושל ולשנינה * ומרעה אל דער יצאו לא יקדו כפונות *
 השם ידך בבוזר על כללות * יגדלו קדושים שני המלכיות
 ימנעו מהם המסחר והחבירות והאומנות * אשר נגדו ביום
 ה"ר יוסף ו' עכניז ו"ל * (לומר המב"ם ו"ל) בשנים
 קדמוניות * השמים בביתם בפנים * גרשו מהבית עין
 קצת לשון בנצורים ובאשמונים * תולע יקע האשנים על
 תולע הבין אשמות * כי האורח בושחאל יסבי בסיבות *
 בקין ובחורף לדאון ודמות * יום המינסים הממחשים *
 יצאו משם בהמשך מהם החבירות והמנסים * כי לא לסי
 אימות להיות מתרנסים * יעד מכני ההרבה והחוק קדומים
 יצאו מבקלי אימות * בראית אלה הקורות * והתלואות הנה
 לא יכלו קום באלה הנסיבות והתמורות * וזה קרה במלכות
 ארמג"ן לקהלות הנשואות * בקום עליהם מלך חדש חדש
 עליהם גירות * מי שמע כזאת מי ראה באלה התלואות *
 ולא ידאג ולא יאנה ימים על לילות * יונקי שדים בחוק
 אמות * בימים ברעם ובצמא ובקדום בשלג ובקור מהו ילדים
 ילדות * שלחו להתבוננו מאד והיו הן היתה כזאת * קטנה היא
 קטנה בנים על אבות * הרפת עולם לא תשבה לדירי ידות *
 כי האמר מלכך מדוע קראנו אלה דע והאמן כי מידוני *
 היתה זאת אלינו * ברוב קטנו נגלו שילינו נחמנו קרבינו *
 כי צדק וישר היא אלינו * לא מלכנו עמד יחד למנ *
 עונותינו דנו אלה יתאמתנו * מנעו השם ממני כי לא
 קדמה יד ה' מיישיע * ובמדת המשפט הביא עלינו * אי
 המה מה האם והחירות * מיה כנגד מיד * תהי ויחיו
 מישות מלכותות מלכיות בגדל שונות * להיות יסורים בקדושה
 יסור וכל דעה יראים * יתחת השתתת זאת וקני וית
 ראשית * נגד עלינו למה שער ראשית וקני * באשים
 יתחת נחמנו במלות על הרבן בית קדשנו מהי ית

ראה לה אחרותם * ואז בימי הנעורים העזית * ומדרך הדת
נמית * לתת את תאוהך * עשה זאת איפה בני והנצל מפה
חטאתך * מהרה חושא אל העמוד בדבר רע והטיב אחריתך
מראשיתך * לחשוב נפשך מני שחת משיבתך * לאור באור
החיים חתך * שים המות בין עיניך * בכל דברך * יבנע
לבבך הערל ותחזיק במסכך * אל שדי תשנה נגדך אל יגום
שומרך :

אל השמח ישראל אל גיל בעמים * בהכנסת בלה וחתן
ברית דמים * התנצל מעריך להבנע מפני הרעות אשר אפפוני
מימים קדמונים * זכור אל תשכח הגזרות הנגזרים והערים
הרעים אשר עברו עלינו משנת חתקת וד' אלפים (1148)
בקום עלינו אדם צורר המכונה אלמהדי להבחידינו ונחרבו
בארצות המערב כמה קהלות ואחרי כן בשנים מועטות בארצות
המזרח ושתייהן בימי הרמב"ם ז"ל אחד בנערותו ואחד
בוקנותו כאשר כתוב בספר הזכרונות אזי בחטאינו חרבה
קהלת אליסנה המדינה עיר ואם בישראל לתורה ולתעודה
מכמה דורות * וגם אחרי כן בכמו מאה שנה לראשונות גורשנו
מצפת ואינגלהטייר^א ומשאר מלכיות מן היום ההוא
והלואה ירדו עם ה' לשערים * כי קמו עליהן זרים * ונבשלו
חסידי עליין בחרב ובלהבה והנה תגור עשן ולפיד אש אשר
עבר בין הגזרים * וירד העיט על הפגרים * והיתה התורה
לשרפה מאכולת אש זרה ומרמס לרגלי ערים * ויבזו כל
חילם ומחמד עיניהם * ויענו נשיהם ובנותיהם * ומיתר כל
העם נוטל כבודם ביום מר * נבלע ישראל בכלי אין חפץ בו
כבודם בקלון הומר * תהום אל תהום קורא ואמר * חרב
ורעב ושבי הכתוב ואשר לא כתוב הכל נגמר * ונותרו בהם
עוללות שנים או שלשה גזרים * מפורדים ומפוזרים * ונבחר
מות מתים * לכל השארית הנמצאים * ונעקה אלינו בזורנו
התלאה ; וקראה אותנו הרעה * באחרית הימים בגלילות
קאשטיליי^א לארכה ולרחבה ובמלכות קטלוני^א בשנת

ער אהרן תאכל החושק בה • הפך הקערה על פיה ואסתר
 אשר בקרבה • ואשה כי יחיה ימה • תשחות יפעתך
 בחמת מלח • דמים מעופפים תלחח • תחבון בבאר עץ
 העץ טוב ורע אשר דק אדם חמית בגזע האדם ובכל צאצאיו
 יחיה הרום • כי אחרי חטאי נמשכים ונגררים • היא מיתר
 הדברים החמשים הדמונים • הנזר ופרוש ממנו בחזקת היר
 המנה בסוד ישרים • שמיך דברית ותחבד לאהביך ולמטיבים
 אליך ולבניהם אהיה • וכי יחטא לך עבד על פשעיהם •
 ואל תגל לזרים חטאתם • פנים בפנים תדוץ אליהם משוגתם •
 גם לכל הדברים • אשר ידברו עליך אחרים • אל תתן לבך
 וכי יצר לך איש בניב או במפעלו • אל תאמר כאשר קשה
 לי בן אעשה לו • וכי ינצל אליך או יבקש מחילה עבד על
 פשעו וקח התנצלותו ואל תשמוץ עד חטאתו • אל תחשוב
 איש לכבוד עשרו וגדולתו • כי יהיה נקד ודק
 מיתר ה' וראו • אהוב חבירך לשבול ובזות • אל תביט
 אל מראתו ואל גבה קומתו • קנה לך חבר איש ירא ה'
 להמתיק עמו עצתך • ואל תקשוב לקול נרגן להפריד חברתך •
 גם כי ידבר אליך קשות וזור לו אחתך • כי אם לא תשא
 לפשע עמיתך לא יהיה לך חבר כל ימך על אדמתך • קיום
 מצות בוראך בשמחה ובטוב לבב ואנו • ויהיה תכלית כל
 מעשיך ומחשבותיך לעשות רצונו • ולא תקוה לאיש ולא תיחל
 לבני אדם • לא לכבודם ולא למתן ידם • אהוב את אוהבי
 ה' התהדים אל דבריו • תכלית שנאה שנא את משנאו • גור
 מפגעי הזמן וקורותיו • כי הוא מסבות מהפך בתחבולותיו •
 אל הבטח בהצלחתו ושלוהו כי פחים בביבותיו • חלקו מחמאות
 פני פתיחת המה נשיותיו • השמר ממנו כחשמו אדם
 משנאו • הקומד על ימונו לשטנו • התנהג עמו כמצות קרבן
 פסח מצרים בנשייתו ובכה תאכל אותו • מתניך חגורים
 נעליך ברגליך ומקלך בידך ובא כמהלך רישך • כאיש מגן
 מחסוך • בראשית הדברים מרם העשותם • שא דעך למרחוק

תפארת בני האדם ופיהם * ומצא חן ושכל טוב בעיני
 אלהים ואדם * ואם ישירך השמן העומד על ימנך לשמןך
 להגאות בהשגרך וחסך * הסתכל בעין השכל בזהב פסולת
 מאיך * השמן בחסך עם מימי בוכך * השליחים הזמנה
 אל אגף להעניך * כי בחמה הלזים היו חליך * הנע
 מפניהם כי הם מנח כסך * יצירי דברי החכמים הדבר על
 אפסו שכל נחמה * היו אני לשנך ^ו אלהי ואלהי אבותי
 בכלי מלא ששה נחמות * החסך משה העם הקצת
 השנה לזאת הגאון כי עם נוח בחק כסלים * גיוס
 חסדים גדלים * אל תדע אל בעל אף כי היום לנפש
 משולים * שכל אדם יאריך אפו * וכל יצר יבער את
 נפשו * אל תהנה על משכני האלהים * וכל הנגד עלך
 בלב חסד ואל העקב ואל חסד * ואל תדמה שום צד *
 כי הוא עם נבדע * צד חך חק מנחם אמן בך מאה
 גוד הגדל * החק במה הסכל ואל יסר בנחלתו * שום
 אחרות דבר מאשיתו * בתוך חך לזאת בעל ואל תהי עיני *
 כי כחו מוקד לנש ומרמא ללב * אל תקט בהצלות דע
 כי לא תשיג בה רק כלומה * כי תקטא רק עצמות * והוא
 חילול משפחות עצמות * להפסיד חכמה שני עולמות * קט
 לה אם תמצא מקום להקט מקט * גם בראי ה' אנשי
 שלום * אהב לבני ביתך אשר תאהב מהם ותמיד בחן
 ותצורק מזהך * ושפט עלך אשר תשפט על אלהך *
 בעשותך הראוי לעשות על פי חכמה אשר יתן וקני הפרטים *
 יחם בעיניך שום דברי המאשר והמאשים * אהוב את
 המלאכה והתריעות ושנא את הרבנות והבטלה
 והעצלות * החל עצמך בנדיבות ימאם בגלות * כי מן
 אדם ירחיק לב יתבדך בגלות * וכלי בלוי קיום לא יעשה
 ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנו * ראה העושה והחן קדו
 אצלך * ולא תדע אם הצברו לאחדים ולא לך * אל תחמוד
 ופי אשה וזה בלבך * ראה גם ראה כי האשה אשר היא

על בן אדם בגילך ואל תשקן אל בנותך • גול אל ה' מעשיך
 ויבנו מחשבותיך • באיזה ענין שיתגלגלו עליך מסבות הזמן •
 ירי לבך כמיד ובטוח בנ"י עדי עד שתול במיתו נטע נעמן •
 להתהלך לפני אלהים לרבה בו יתר תקוע במקום נאמן •
 והביטה בה' חסד יוכבדנו מכל עבריו • תורת אלהי בקרבו
 לא תמער אשירנו • התקין בתפלתך • להבין כל מלה אשר
 תוציא בשפתך • ואל תהי כעוף מצפצף להשמיע במרחם
 צעקתך • כי עבודת התפלה כונת הלב ותכונתו וזכותו •
 ולהקין דמחלל הדברים על לוח לבו להפשיט מעל יחידתו •
 הבגדים הצואים הם מחשבות עסקי הזמן ותעמולתו להתחילה
 כתר תהלות קונה • להלבישה מחלצת עדנה • וזה פי' צדיקים
 יושבים ועטרתיהם בראשיהם ונהנין מזיו השבעה • וכל תפלה
 בלתי כונה • הנה היא מאוסה ומגונה • ולובשי מתים משולה
 ומכונה • כי ענין הלב ופועל הנשמה וצורה הוא פריה •
 וחתימת תהלות לדת לראיה • כל הנשמה תהלל ית הלוהים •
 ושים מגמת התנוניך ליהם אבינו עמך • ואל תדרוש לעצמך •
 כי אם להפק רצון מלפני להשיב את שבותם • להתקדש שמו
 על שאריתם • רק השמר לך ושמיר נפשך מאד ממדת הגאות
 ותולדותיה • כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעולותיה •
 בן הגאות יורה על גריעות השכל ואפלו • כאשר השכלות
 למופת ואות על עליו השכל ואור הלו • החזק במדת הענוה
 לחיות בתומתך • ולא תביא תועבה אל ביתך • כי גובה הלב
 אבי אבות דטומאה עזבו • שקץ השקצנו והעב התעבנו כי
 חרם הוא • אל תשא נפשך לשאת למעלה ראש לאמר גבתי
 שמים מארץ ובטוח אני בראשי מהננף כי לא יפגע בה •
 כי קידת העולם נמוכים המה מחופפים עליך במסבם • השפל
 ראשך תנצל מהננף בעולם • וזכור חוקיהו כי גבה לבו ויהי
 עליו קצף בכל חסידותו • ולא תאז כי אם בראיתו • את
 בית נבאיתו ועשר בבד מלכותו • וזכור והאיש משה עמו
 מאד למען ספר תהלתו • מאד מאד הוא שפל רוח כי הוא

במשחק • כי זה גדול יותר מאד לקדשתיך • כי יתנה לבך
פני מן ההרהר לזכור את בוראך • על יצירת באשמיך •
וגם אחרי חבורך אל חברתך • רחץ מן המהות ולמטה
לשמי • משמרת טהרה תפלתך • ושמך ה' אלהיך לא את
הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך :

מכל משמר נצור לבך כי ממנו חוצאות חיים :

הכן לבך לדרוש ולהתבונן במעשי ה' בגבורותיו ונפלאותיו •
ותגמולי חסדיו וצדקותיו • ומשפתי נודאיתיו • בכתוב וידעת
חיים והשבות אל לבבך וגו' ואמר וידעת כי ה' אלהיך הוא
האלהים האל הנאמן והנמר ואומר אנשי רע לא יבינו משפט
ומבקשי ה' יבינו כל • האמן כי הוא אלהים אמת לבדו • אין
דומה ליתורו • משלם שכר טוב ליראיו • האל הנאמן שימר
הברית והחסד לאהביו • ומשלם לשונאיו אל פניו להאבדו
בעה"ז או בעה"ב כאשר נזרה חכמתו • אשר לא תושג אל
וילתו • משגיח מן החלונות מצידן מן החרכים • מעשי בני
אדם הנעשים בתחתיות ארץ במחשבים • בכל מקום קניי
ה' צופות • חוקר לב ובוהן כליות • שים לב להבין דברי
התורה והנביאים והחכמים הם חכמי התורה הנמימה •
הנאמרים באמת בלי חונף ומרמה • כי לא תשכח מפני זרענו
למען תהיה לנו לעדה • ולא תהיה קריאת מצות אנשים
מלומדה • כי אם להבין כל מצות וכפור אשר באו בתורה
לדעת העולות ולשמור משמרתם והשוב בתנאי העבודה •
הנאמנת ועשה מסלות בלבבך להתהלך אל האלהים לאהבה
וליראה אותו • ואל תירא מאנוש ימות להדיחך מעבודת
בוראך מפני יראתו ובשתו וכלימתו • את ה' אלהיך תירא
בנסתר ובנגלה יראה טהורה • אותו תעבדך ובו תדבק אהבה
גמורה • פנה לבך מכל הרהור רע להטיב מפעליך • ופרוש
ממותר עסקי העולם ליתר לבך אל אל מחוללך • אל תבטח

הוא באש תשרפנה • הולך בדרך תמים בן תורה וענוה • צדק
 הקה אל ביתך • אל תתחתן אל גבל לעושרו כי לטוף
 תראה בחיפתך • יסר בנך לקחת מוסר השכל מנעוריו כי
 תאדבנו • גם כי יקין לא יסור ממנו • וכי תבנו בשבת
 לחוביהו • לעוק ולחתרפס אל תניחיו • וחזקו ואמצו •
 לתורה ולתעודה תחנכו • ותגדלו לא לפנק ולחלישו
 ולהאבילו ולברית התורה תניסו • בין ברכי החבמים היראים
 את ה' תשיבחו • למסחר ולמלאכה בקטנותו אל תוציאו •
 גם מדעות היונים ודבריהם הרחיקו • לחם כזבים אל
 תטעמו • כי ברכה בו אל תשחיתו • כי יהי לו לצנים
 וסרבים • אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים • השיא בנך
 יבנותך סמוך לפרקן להקם ולחשק • השמים מהטוא כי
 השלם הקם • שים עיניך על בנותיך בקטנותן • להרגילם
 במישר וצניעות ואומנות להנצל מתנותן • הרחק נדוד מערות
 יאל תקרב אל כל שארך • והיה שדי בצריך • בבת אל נכר
 אל תחלל בריך • היה גבור כארי למשול בתאותך • תהי
 צדיק מושל ידאז אלהים להטיבך באהריתך • השמר ממר
 מכות ופרוש מן הימה • טמאת השם רבת המחומה • וקור
 דבר ומרי ורעתו • וחרפת שבטו בדרוך נשיאם תאותו • הוא
 על אלה חטא שלמה מלך ישראל ונחלקה מלכותו • ויסור
 צדקת יוסף אשר גבר ביצרו ולא נתן מאויי גבירתו • והשב
 באיתן קטנו עם גדל יופיו ועדונו והוא בבחירותו • והיה זה
 סבה לשום במרום מדרגתו • וכל בית אביו חיו בזכותו •
 יתנה לו הבכורה ונחזה האובן בחללו יצועי אביו מבכורתו •
 כי לא יאות הכבוד לנקשר בזמה בכחשו • נאף אשה חסר
 לב משחית נפשו • אל תקרב אל אשה כי אם אל אשתך
 והיה דעתך להשאר ודעך אחרך • לעבדות יצרך • לא למלאה
 תאותך • כאתר מהמורד • השמר מכל דבר מעורר תאות
 יצרך • היה צנוע בחבורך • וקדש עצמך למתור אליך • תגדור
 עצמך מן האסור עליך • הרגל עצמך להחביד מבת יוגן

והתרזק והסתתר מרואיך • בקר החולים והאסורים ואם דלים
 הם כאשר תבקר עשיריהם ואציליהם • ועיקר הבקור לראות
 בעניים ולחמול עליהם • לזה המת אל בית עולמו בשובו •
 ולך אל בית אבל וראה במכאובו • באשר הוא סוף כל האדם
 והחי יתן אל לבו • בקום עליך עכו"ם להדיחך מאחרי ה'
 לגרשך מהסתפח בנחלתו • לך לך מארצך וממולדתך ומבית
 אביך אל הארץ אשר המצא לשמור את דתו • הוי עז כנמר
 וקל כנשר ורץ כצבי לברוח מארץ גזרתו • ועינך אל תחוס
 על כלוך וחמדת קניינך כי כלם אין נגר אלהותו • המלך
 בקונך וצא לדרך ואל תשוב ריקם מבקשתך • בכל דרכיך
 דעהו והוא יישר אורחותיך • השם אורחותיו יראה בישע
 אלהים את המימיו • צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו :

ויאמר אלקים אל אברהם ואתה את בריתי תשמור
 אתה וזרעך אחריו לדורותם :

כי תקח לך אשה או לבנד אל תפן אל העושר
 כי מקורו אכזב • וגם לא אל היחס כי הוא מהסס
 כזב • הוא יחס גאות הסכלות • המעותד אל שבר וזלות •
 אל תשת לב אל חן השקר והבל היופי • כי יצא שברו בהפסד
 הדופי • בחר לך אשה משורש ירא ה' ההולך בדרכיו אשה
 משכלת יראת ה' היא תהלל חלה את פני ה' להפיל בנעימים
 הבלך • כי היא חלקך בחיים לעמוד לגורלך • שתה מים
 מבורך • ואין לורים אתך שתוף בבארך • יהי מקורך ברוך
 ושמח מאשת נעורייך • בה לבדה תדבק באהבה • ואל אשת
 עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה • הרגל אשתך
 במדות המוסר והצניעות להיות עליה אימתך • והוביחנה
 במישור ולא בחמתך • אשתך כגפן פורייה בירכתי ביתך •
 כי תראה באשתך ערות דבר כלה גרש תגרש אותה ברגע
 בביתך אל הניחנה • מהר המלט ממנה • צדעת ממארת

אנשי המוסר ובמורא שומרי המצות ועושיהם • אבל התרחק
 לך ממשחיתיהם • העושים התורה והמצות עטרה להתגדל
 בהם • שוב לך מאחריהם • ואף כי ממיניהם החכמים בעיניהם •
 ונבונים נגד פניהם • המשכילים הנכשלים • המקלים בדברי
 תורה • ובדברי חכמים מזלזלים • החטאים האלה בנפשותם
 רעים וגרועים • מכל נבלי בני האדם המורדים והפושעים •
 כי חוטאים ומחטיאים בפחזותם • בני אל תלך בדרך אתם •
 מנע רגליך מנתיבתם • אל תתחבר לרשעים ואפי' לדבר מצוה
 כי יגנוב טבעך ולא תרגיש מטבע מדותם • ומתוך שבתם
 תביא לידי גנותם • אל תתחבר אל הנשים פן תכשל במצודתם •
 וגם אל הנערים פן תאלף אורחותם • חבדך ושב בביתך ואל
 תצא לרים מחר תנצל מקרץ • צדק צדק תרחוק וירשת את
 הארץ • הזהר במשרתך ובן משק ביתך להיות נאמן רוח
 לתת את שאלתך • וגולה סוד וחולך רכול ורודף להרוק כיסך •
 למלאות את כיסו אל יבא בצל קורתך • הזהר בשליחותך
 ושלוחך כי ציר נאמן לשולחיו נפש אדוניו ישוב להצליחו •
 והפכו יוציא רוחו • ויהיה לו כציר נאמן ושלחו • וגם העצל
 עיני מצפהו מכל וידיו מרפא • מלאך רשע יפול ברע נציר
 אמונים מרפא • פלס מעגל רגליך בערבי שבתות וימים טובים
 לחכנם בכי טוב לעיר ולא יבא עוד שמשך • ונתך ה' תמיד
 והשביע בצחצחות נפשך • כי תבא אל בית התפלה או אל
 מושב אנשים אל תבחר מקום לשבתך • ושב כאשר יודמן
 ואם הוא בשפל המקומות כי הוא תפארתך • אל תעמוד בין
 היושבים ואל תשב בין העומדים ואל תרכיב רגל על רגל כי
 יורה על גסות דעתך • כאשר תעלה לקרות בתורה עלה בכלל
 העולים • ואל תפנה אל האלילים • להיות מתחיל או משלים •
 כאשר תסך רגליך או לא תהיה טהור מקרה לילה רחץ מצאתך
 והבון לקראת אליך • ולא יראה בד ערות דבר ושב מאחריך •
 ואל תקל בטהרת גויתך • כי היא תעזור על טהרת
 נשמתך • היה צנוע בשבתך חוץ להוציא פסולה מותרך •

בהיות לאל ירך לעשות • כי הרש והעושר ילי עושה גם
שניהם לבעבור נסות • קרב את קרוביך ואם מטה ידם החזק
בהם • ולעניים אל תרחק מהם כי תאדיב את נפשותיהם •
אבל אל תשא ואל תתן את בני משפחתך • כי סרבים וסלונים
הם אותך • הזהר בתשורתך ומנתך • כי המנחה והמנה • על
שבח שולחה או גנותו עדות נאמנה • בכל עת תהי נקי בפיו •
כי בכל עת תצטרך לקרוא את אלהיך טהור עינים • ואף כי
בעת התפלה וקריאת התורה קדומת יומים • ובעמך להתפלל
אל תביאם • בבתי סתריך ואל תגיעם • ואל תגידם • על לבך
ענדם • כי תדבר דבר בשפתותיך • אל תורה באצבעותיך •
ואל תניע ראשך וגאותיך • ואל תתמוד בין אנשים זקנך
בכפך • כי תחשב לנמהר בטענותיך • הזהר בנתיבתך וסדור
ספריך • כי כתיבת האדם וטוב טעמו • יובילו למרחקים ריח
שכלו ושמו • כאשר יודיע וישמיע העתועים פסל מזמו • כי
תשב ללחום בשולחנך • בין תבין אשר לפניך • אל תשלה
יד טרם חברך • לאכול מסעודתך • ובמשוך אחיך ידו משוך
ידך • וקח מאשר אצלך • ואל תהי אץ באכילתך • ואל יראו
טיפת המרק על מדך ועל פתך • למד מלאכה להתפרנס
מעמלך • יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך • ואל תשאל
משואל אכלך • השלך על ה' יחבך והוא יכלכלך • כי כבוד
בני אדם גם בני איש להתפרנס מיגיעים ועמלם • לא כאשר
חשבו הגאים בשכלם • ישב בראשם עמלם • טוב ארוחת ירק
משור אבוס בשלחן בלעדיך • רב עתה הרף ירך :

פלא מעגל רגלך וכל דרכיך יכוננו :

שים לדרך המצות פעמך • ורוץ לקנות חיי עולם ברצונך
להרויח חיי יומך • אחריה תלך לגור במקום תורה והשכם
לתורתך ותפלתך • והרחק ממשכנות עול נתיבתך • לך אל
חכמים והתחבר עמהם • והתרפס בעפר רגליהם • הלזה אל

קצר • ואון ותרפים הפצר • הוקיר נפשך מהפיק אליו אמרים •
 שחת דברוך הנעימים • ברוב דברים לא יחדל פשע • וחושך
 שפתיו משכיל יראה בישע • קבל את כל האדם בסבר פנים
 בשמחה • הקדים שלום לכל אדם ותמצא חן ורחמים • אל
 תחי בז לכל אדם ואם מך הוא מערבך כדדתו • כי לא ידע
 האדם את עתו • שמור שיך ממותר המאכל ומשתה היין
 ואכלת בנפשך שבעך • ואל תתגלע ואל תהגנה על בלעך •
 אל תשתה בפעם אחד כוסך • וכי תפהק תן ירך על פתחך •
 ואל תרוק לפני רעך • אם בעל גפש אתה ושמת סבין בלועך •
 ואל תאכל ואל תשתה אצל הנבלים • הסובאים והזוללים •
 המתהללים באכילה ושתייה • והיתה תאניה ואניה • הען מן
 השכר פקו פליליה • בלום פיך מריב כי תקנה כבוד בשבתו •
 אל הען כסיל באולתו • תן לכל דבר חקו ומשפטו • שמחה
 לאיש במענה פיו ודבר בעתו • היה נזהר לברך על כל דבר
 אשר תהנה מריח ומאכל ומשתה אל אל על • ואל תהנה
 מאשר ברא הבורא בלתי ברכה כי תמעול מעל • העור בוי
 על כל דבר אשר תגזור אומר לעשותו • וחפץ לוי בידך יצלה
 בעזרתו • כי הוא יצפון לישרים תושיה • מות וחיים ביד לשון
 ואזהביה יאכל פריה • ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יוסף
 אומץ • שלח ירך בזריזות ועצמה • לעשות מצות בוראך ביד
 רמה • ושמרת מעשות רע בחלדך • אל תרים יד על רעך ואל
 תשלח במה שאינו שלך ירך • עשה הטוב והישר בעיני אלהים
 ואדם ויאהבוך • מעשיך ירחקך ומעשיך יקרבוך • הכל לקוחים
 למות ומטים להרג מבלי פשע • אל תחשוך להוריד אל יורדי
 בור פגד מובס כי הוא ממורדי השם ועוזביו • לא תחמול
 ולא תבסה עליו • פתח תפתח את ירך לענייך ולאביונך
 בצנעה • להשביע גפש נענה • ויהיה משאך ומתנך באמונה •
 כי אין חפץ לוי בנדבת העושה והגולה • כי הוא אוהב משפט
 שונא גול בעולה • אל תקפוץ את ירך מאחיק האביון בשאלו •
 מלוה לוי חונן דל וגמולו ישלם לו • אל תמנע טוב מבעלייך

כי כחה עובש • בבקר יציץ וחלף ולערב ימולל ויבש • ולא
 בעושר כי עשה יעשה לו כנפים ואולי שהוא לרעתו • לאבדן
 גופו ונשמתו • ולא ביחס כי הוא מחסה כזב לחוסה בצל
 קורתו • כי יתפאר בשוכני קבר בסכלותו • ויתרשל משלמותו •
 בחכמה זכור אחיתופל ובלעם נבערה עצתו • והיא היתה סבת
 תבוסתו • בגבורה זכור גבורת גלית אשר היתה סבת מפלתו •
 בעושר ובגדולה זכור עושר המן וגדולתו אשר היתה סבת
 תליתו • וגם עושר קרח וגאותו • היו סבת שקיעתו • בדמיון
 היחס זכור מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה בכל
 מעלתו • גם אל התפאר ביושר ובצדק מעשיך • כי לא תשיג
 לאחר מני אלף אשר קדמך עושך • כי תראה איש דברים
 מתהלל במעלליו • חשבהו למהולל במליו • קנה רצוץ הוא
 אל תשען עליו • למד לשונך לדבר בנחת ואל תשמיע בחוץ
 קולך כבהמה • דברי חכמים בנחת נשמעים והמה • מענה
 רך ישיב חימה • ולא באפים ולא במלחמה • וגם אמנה אל
 תתראה להרחיב חברותיך • כי תחשב לגאה ולסכל בטענותיך •
 היה משער דבריך בטרם תוציאם • כי לא תוכל עוד להביאם •
 הוכח בדבר לא יסבון • ומעוות לא יוכל לתקון • הזהר למאד
 מאד בהם כי האדם נבחן בקול מלולו • מצרף לכסף וזכר
 לזהב ואיש לפי מהללו • המעיט דבריך ויגדל הדרך • ואל
 תשנה ואל תכפול ספורך • וכאשר תספר מעשה ואי זה ספור
 קצר בהצעת מליצתו • לבוא עד תכונתו ותכליתו • וקח לך
 את חליצתו • ואל תרחיב בדברי התלונות והמריבות • כי
 תעורר מדנים ואיבות • כי תקרב אל עיר להלחם עליו • וקראת
 לשלום אליו • להציל נפשך ולהצילתו • בקש שלום ורדפתו •
 ואף במלחמת התורה • בחר לך דרך קצרה • כי היא דרך
 ישרה • ועם פתי ועקש אל התעקש פן תשוה לו גם אתה
 בדברי ריבך • ואון ועמל רהביך • ותחת שלום ואהבה • יצמח
 מדון ואיבה • ואף אם בעל הריב חכם בעיניו • כי מצע שכלו

שותי שכר ומשיר כסילים • המפסיקים באמצע
 הברכות בשירי עגבים במהשך החשק בלולים •
 שקולים במשקל החולים • בני כותים וישמעאלים •
 למצוא חן בעיני האנשים • חלושי הדעת האנשים • אשר הם
 נמשלים לנשים • ובעיני הנקרים והתעלולים • והנם כעובדי
 אלילים • הוזה מדברי הנשים ושיחותם • פן תלכד במצותתם •
 השמר מן החנף והצבוע הטומן פחים בחובו • בפני שלום
 את דעתו ידבר ובקרבו ישים ארבו • כי יחנן קולו אל האמן
 בו כי שבע תועבות בלבו • הרף מלחם הפנים והוזה משפת
 חלקות וממדת החנופה • כי הוא מאוסה וגדופה • לא לעור
 ולא להועיל כי לבשת וגם להרפה • כי תראה חמור אחיך
 תועה מדרך השכל לעומתך • הוכח תוכיח את עמיתך • חלל
 לך מנשוא פנים בתורה • כי יהיה לך לזרא • משיבבת חיקך
 שמור פתחי פיד • ואל תגלה סוד דברך • אל תהן את פיד
 לחטא את בשרך • כי רבו מאדבה הנמשלים בפיהם • ואשם
 בראשיהם • השתדל בבחך לפאר ולשבת האמת והצדק והודפו
 ומחויקיו • ולגנות השקר והרשע ועזריו ומעניקיו • גער הית
 קנה הדוברים כרה על אנשי הצדק והאמונה • מלשני בסתר
 רעהו אותו הצמית ממעונת • החזק במדת האמת בכל ענין •
 והדרך צלה רכב על אמת וענוה צדק ותורך נדאית ימינך •
 מהשלים את אשר נדרת לא תוכל להתקלם • טוב אשר לא
 תדור משתדור ולא תשלם • מוצא שפתך תשמוח לכל אדם •
 וכי תמבור ותקנה אל תונה • לא תחלל דברך ומוצא שפתך
 לא תשנה • והמקל בתרמית העיבו"ם שקר עונה •
 ובכלל כי תועבת ה' כל עושה עול ימנה • כי טבע האמת
 לעמוד ולהעמיד • כאשר טבע השקר להשמד ולהשמיד •
 וה' אלהים אמת אוהב את אוהביו • ועם את אויביו • הוזה
 מדבר גדולות ואל תתפאר בדבר מקניני העולם והתנו • יר
 מעשהו נכריה עוורתו • אל תתפאר בחכמה כי חכמת אדם
 אין נגד ה' משיב חכמים אהור בחכמתו • ולא בגבורה

פִּי צָדִיק יִנוּב חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ הַדָּבָר מִשְׁפָּט :

פֶּתַח דְּבָרָךְ יֵאָדָר לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וּלְלִמּוּדָה לַבְּנוֹךְ • קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה בְּכָל קִנְיָנוֹךְ • וְאֵל הַמַּסּוֹר מִתְּמִד עֵינֶיךָ • כִּי הוּא הַיָּד וְאוֹרֵךְ יָמוֹךְ • לַעֲמֹד עַל מִשְׁמַרְתְּךָ • יֵהוּ לֶךְ לַבְּנֵךְ וְאִין לְהֵימֵן אֵתְךָ • פִּי צָדִיק עֵץ חַיִּים לֹקֵחַ נַפְשׁוֹת בַּחֲכָמָתוֹ • הַמוֹצִיא יָקָר מִזֶּלֶל לַעַד הַעֲמִיד צִדְקָתוֹ • וְהַבֵּרֶת בַּהּ וְשִׁגָּה בַּהֲבִיחָהּ • וְאֵל תְּשִׁגָּה בַּעַת מַעֲרֹת הַפְּנָאִי בִּזְלָתָהּ • כִּי טִיב סִחְרָה מִכַּחַר כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ תְּבוּאָתָהּ • כִּי מַחֲקָהּ גְּדוֹל וְהוּם קֶצֶר מִהִשְׁגָּתוֹ • וְלִמָּה הָאֵבֶד עֵת מַמְנוֹ • אֲבָל לְהַרְחִיק הַנֶּפֶשׁ מִשְׁוֹתָהּ הָעֵינָן וְעִמְלֹה • טִיב הַדָּבָר כִּי תִקְחֶנּוּ אֶל גְּבוּלוֹ • הַזֶּה מֵאֵד בַּעֲרֹת הַתְּפִלָּה מִדְּבַר דְּבַר זִלְתָּהּ • כִּי תַחֲדָהּ בַּדְּבַר הַהוּא בַּעַת הַתְּפִלָּה וְהָאֵבֶד מִנְּתָךְ • לֹא כִבְנֵי דוֹרֵנוּ הָעוֹרֵכִים בַּעַת הַתְּפִלָּה שִׁיחֻתָּם • מִן הַמִּשְׁכִּילִים יִכְשִׁלוּ לְהִבְיֹא אִזּוֹ אֶל בֵּית תְּפִלָּתָם סִפְדֵי תְבוּנָתָם • לְהַתְכַבֵּד נֶגֶד זְקֵנֵי עַמָּם בַּקֶּרֶב עֲדָתָם • וְסֹדֶר תַּחֲנוּנֵיהֶיךָ בְּשִׁיבָה וְנֶחֱת וּבְאֵר הַיֵּטֶב דְּבָרֵי תַחֲנוּן • וְאֵךְ כִּי בִנְשֹׂאךָ שֶׁם ה' עַל שְׁפָתֶיךָ • דַּע לִפְנֵי מִי אֵתָּה עוֹמֵד וְאֵל תִּזְרָק הַבִּרְכָּה מִפִּי אֲמִירָתְךָ • רֵאָה כֹּאֲלוֹ אֵתָּה עוֹמֵד לִפְנֵי מוֹשֵׁל בָּשָׂר וְדָם כְּמִירָתְךָ • וְאֵם חֲנוּךְ מוֹדָא קִיל עֵרֵב בַּתְּחִלּוֹתָיו תִּשְׁמִיעֶנּוּ • וְאֵם בִּאֲמַת הַקְּדָאִינוּ • יִשְׁמַע אֶל וְיַעֲנֶךָ • כִּבֵּד אֶת ה' מִהֲנוֹךְ • לִמָּד לְשִׁינְךָ לְהוֹדֹת אֶל הַהוֹדָאוֹת וְלַחֲצִידִיק עַל כָּל חֵבֵא מִשְׁפָּטוֹ וְתַגְמוּלוֹ • כִּי צָדִיק הוּא ה' וְיָךְ וְיִשָּׁר פְּעָלוֹ • כֶּסֶף נִבְחַר לְשִׁין צָדִיק לְהוֹדִיעַ שְׁמֵנוֹ • כִּי כִסִּיל מִחֲתָה לוֹ וּשְׁפָתוֹ מוֹקֵשׁ נַפְשׁוֹ • נִצֹּר לְשִׁינְךָ מִדַּע וּשְׁפָתְךָ מִדְּבַר מִדְּמָה וְעוֹלָה • מִדְּבָלּוֹת וּמִלְשׁוֹנוֹת וּמִלֵּעַג וּשְׁחֹק וּלְצַחֲוֹת וּדְבַר נִבְלָה • וְאֵל תִּזְכֹּר שֶׁם שָׁמַיִם לְבַטְלָהּ • כִּי הוּא הַטָּאָה גְּדוֹלָה • וְאֵם בְּעֵינֵי חַיִּים הוּא נִקְלָה • וְגַם דְּבַר אֶל תִּבְּוֹא וְאֵל תִּבְשָׁד לְרַעָה • אֶל בְּנֵי אָדָם כִּי לֹא טוֹבָה הַשְׁמִיעָהָם אֶל תְּגַלּוֹ פִּיךָ בְּשִׁחֹק לְגַלוֹת שִׁינְךָ • כִּי תִגְלֶה אֶת קְלוֹנְךָ • הַזֶּה מִנְּגִינּוֹת

בעיני נבוניהם • אל תלך ברום עינים כי הוא ניר רשעים
 התרים אחרי עיניהם • גם אל תשא פניך אל בני בליעל
 להביט בפניהם • החכם עיניו בראשו • ועיני כסיל בקצה
 ארץ להכשילו ולהבאישו • אל תשפיל נפשך להביט אל בעלי
 חיים בהתחברם כי חרפה היא לך • כי יתלבש דמיונך בהרהור
 המפעל המכוער ההוא אשר יאפיל מאור שכלך • הזהר לברך
 על כל דבר מברכות הראויה דבר בעתו כאשר הורו חכמי
 התושיה והמשנה • בשבתך ועמך להתפלל אל תפן אנה ואנה •
 והיו עיניך רואות את מוריד • ואזנך תשמענה דבר מאחריך :

און שומעת חוכחת חיים בקרב חכמים תלוי :

הט אונך ושמע דברי חכמים לדעת חכמה ומוסר מפי
 החכמים • והנבונים והזקנים • התייעץ בתורה ובאנשי הנסיונות
 טרם כל פעולתך • שמע עצה וקבל מוסר למען החכם
 באחריתך • הזהר משמע שוא ומלקבל לשון הרע אבל תחום
 לקול הדברים הרעים • להציל נפשך מסוד מרעים • אטום
 און משמוע דברי נבלה • ולעג והתול ודברי שיחה בטלה •
 כי שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה ר"ל לגלות מומי החברים •
 וזה ראשית המדנים • הזהר משמע שירות החשק ונגינות
 התאוה הבהמית המעירות ומביאות לידי זמה • אשר היא
 הרפה וכלימה • וגם מבוסה ומדומה • כי תשמע דבר תופל
 שקר על אחד השלמים • החזק עליו אימים • כי ידבר אליך
 אדם הקשיבה אל כל דבריו ואל תקפוץ לאמר כך וכך אמריך •
 למה תדבר עוד דברך • אל תאטם אונך מזעקת דל משמוע
 ואין עונה • אטם אונך מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה •
 הוי נזהר בברכות השמועה בין לטובה בין לרעה • הט און
 למוכיחך בכל שעה • הקשיבה זעקת הדלים והעשוקים
 והאומללים • להוציא משפטם לאור ויוציא לאור צדקך אלהי
 השמים • ורח בחשך אורך ואפלתך בצהרים • פי שנים תשמע
 במענך • ויתר תהיה לך על אונך :

עורים את עיני * אז ראיתי וידעתי כי אנחנו חפרנו הגומץ
 אשר בו נפלנו * ורעה לנפשנו גמלנו * להביא עלינו צרה
 וצוקה * ויגבה י"י צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה *
 על כן כתבתי בספר את הדברים * האלה * ועוד אני מדבר
 ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ממני יראו וכן
 יעשו שומרי אמונים * לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים :

אגרת מוסר

עיניך לנכח יביטו ועפעפיד יישירו נגדך :

רע את אלהי אביך ועבדהו * ביצוריק אשר יצר לכבודו
 דרשהו * אל נא תחטאו למרוד בחילתו * כל פעל ה' למענהו *
 עיניך לנכח יביטו אל פעולות ה' ואל מעשי ידיו בשמים ובארץ
 כי הוא צוה ונבראו * לראות במעשיו אשר נוראו * כדכתיב
 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וגו' ואומר הלא אלה
 גבה שמים וגו' ואומר התבוננת עד רחבי ארץ ואומר בהפכם
 כי לא יביטו אל פעולת ה' ואל מעשי ידיו יהרסם ולא יבנם *
 עזוב עיניך מראות ברע ובכל דבר מעיר ומבטיר יצרך
 להחטיאך אל קונך * תזכה לחזות בנועם ה' לשום במרום
 קנך * פקח עיניך על העני עמך * וראה בצערו ומחסורו *
 ואל העלים עין ממאסר חליו ומזורו * כי האלהים יביא
 במשפט על כל נעלם * גלגל הוא שחוזר בעולם * אל תבכה
 יותר מדאי בכי תמרורים ואל תבכה לפני השמחים * ואל
 תצהל לפני הבוכים והנאנחים * אל תפנה אל דבר מגונה
 ומבוטח כי יוליד גנאי בנפשך הטהורה * כמו שאמרה תורה *
 אמונת עתך * ושבת וכסית את צאתך * אל תאהב שינה כי
 איש מחסור אוהב תנומה * עצלה תפיל תרדמה * היה שח
 עינים בשבתך ובלכתך בקרב אנשים ובדבדך עמהם * ואל
 תישן ואל תרדם לפניהם * בקרב מושבותיהם * כי תפול

הקדמת האגרת

חשורה אין בידי לך להביא
ידידי רק פרי נפשי ונילי
ענותי אל התי כוזה וקח נא
חמורת שי לכבי עם כחבי :

מאשר יקרה בעיני נכבדה ואני אהבתיך * ונקשרה
נכשי באהבתך * ליושרך ותומתך * למן היום אשר ידעתיך *
וגם אחרי הפרדי ממך תמיד זכרתיך * ועתה העירוני אהבך
לסדר לפניך אגרת * דברי שלום ואמת היא אגרת * עבודת
הלל והאברים היא מעוררת * להחזיק בתורה ובמעלות המדות
מישרת * ולהתרחק מן המדות המגונות מזהרת * ולדבר על
התורה כרה היא חודרת * ותדע ותשכיל ממוצא דבריה אשר
היא זוכרת * טוב טעם ודעת להצדיק משפטי ה' ואל יזעק
לבך להוציא רוחך * להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי
אמת לשולחך * ובל הקורא באגרת הזאת אל ישים אשם
נפשי בדברי * באשר לפני אשר קטנם עבה ממתני כי לא
דברתי זה ליתרון חכמתי מחברי * כי לא שלתי ולא שקטתי
מנקווי * ומכיר אני דלות ערכי ושפלות מקומי בימי שני
מגורי * אבל כתבתי זה על המבוכה אשר הייתי נבוכ זה
כ"ד שנים כי כלתה אלינו הרעה שנת הקנ"א (1391)
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו * בכל דור ודור להבחידינו *
לית אותנו ביד האמורי להשמידנו * עד אשר פקח הפוקח

Ein Geistesverwandter Al'ami's war der durch Beredtsamkeit, geistreiche Combination und einen erhabenen sittlichen Charakter ausgezeichnete Prediger im 16. Jahrh., R. Efrajim Lentschütz, Schüler des Salomo Luria, Lehrer des Lipmann Heller und Schwiegervater des Rëuben Hösche. Auch er geisselt schonungslos die sittlichen Gebrechen seiner Zeit, und betont in allen seinen, den modernen Predigern zu empfehlenden Schriften das ethische Element im Judenthum, und die letzten Blätter seines im Jahre 1607 unweit Prag's verfassten „*Amude Schesch*“ verdienen besonders von Geschichtsschreibern beachtet zu werden. Beide dringen darauf (vgl. S. 30—31 dieses Sendschr. und *Amude Schesch* 39^b ed. Prag), dass die Juden durch ihr Betragen und ihre Gebräuche keinen Anstoss bei ihren christlichen Mitbrüdern erregen dürfen, damit das Judenthum nicht falsch beurtheilt und Angriffen ausgesetzt werde.

Das Sendschreiben Al'ami's ist Const. 1609, Krakau 1612, Berlin 1713, Prag 1783 in 8. erschienen, und soll auch im deutschen Machasor mit dem Commentar הדרת קרש (s. M. Ghirondi's „Toldot Gedole Jisrael“, S. 347) unter dem Namen Salomo Ibn Lachmis' gedruckt worden sein, ist aber ziemlich selten geworden.

Möge es ebenso viel Beherzigung wie Leser finden!

LEIPZIG, im Mai 1854.

Jellinek.

Vorwort.

R. Salomo Al'ami, ein Zeitgenosse des R. Simon Duran (רשב"ץ), war Zeuge der blutigen Verfolgungen, deren Opfer die Juden Catalonien's, Castilien's und Aragonien's i. J. 1391 waren (s. Juchasin 133^b ed. Krakau; Jost, Geschichte der Juden VII, 54 ff.), und die schweren Leiden, die sein Volk trafen, beugten ihn nicht zu Boden, sondern regten seinen Geist zum Nachdenken an, kräftigten sein sittliches Bewusstsein, erfüllten ihn mit einem Feuereifer und machten seine Lippen beredt, um mit prophetischer Begeisterung ein Sittengemälde seiner Zeit zu entwerfen und den Verfall der edlen und schönen Seiten des jüdischen Lebens zu schildern. So entstand dieses Sendschreiben, das nicht bloß ein wichtiges Aktenstück der Leidens- und Sittengeschichte der Juden bildet (vgl. S. 23 über Josef Ibn 'Aknin, den Schüler Maimuni's), sondern die herrlichsten Lehren für alle Classen der Gesellschaft enthält, die Jedermann seinem Herzen tief einprägen soll. Aus ihm mögen die Reichen, die Angesehenen, die Gelehrten, die Kaufleute, die Rabbinen, die Vorsteher, die Reformer und die Pilpulheroen lernen, welche Aufgabe das Judenthum seinen Bekennern stellt! Wenn aber der Verf. seine Zeit mit schwarzen Farben darstellt, „so bleibe dies — wie Zunz (Wiener Jahrb. IV, 81) bemerkt — ein schönes Zeugniß für das Judenthum, dass es niemals seine Bekenner hat in der Irre gehen lassen, dass wir in seinen Lehren stets die Mittel und den Muth zum Zurechtweisen gefunden.“

B7

1287

A33I3

אגרת מוסר

ששלח כמוהר"ר שלמה אלעמי ז"ל לתלמידו
מפורטוגאל בשנת הקע"ה ליצירה :

בצחות לשונו ידבר בה המחבר על כל מדות
השובות שבהן יחזיק האדם ועל כל מדות מגונות
שיתרחק מהן האדם ואשרי האיש הקורא בה מעת
לעת כי בזה תהיה יראת ה' על פניו תמיד :

יצאה לאור לזכות את הרבים ע"י

אהרן יעללינעק

דרשן בקהל לפסיא :

לפסיא, חדי"ר לפ"ק

קנין כספו של מ"ס ירוחם פ"של נ"י

R. Salomo Al'ami's
Sittenlehren

in Form eines Sendschreibens

an

einen Schüler

im Jahre 1415 in Portugal geschrieben.

Herausgegeben

von

Adolph Jellinek.

Leipzig, 1854.

Eigenthum von J. Fischel.

BJ
1287
A33I3

Alami, Solomon
Igeret musar

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

6/11